

23 விருத்த குமார் பாலரான படலம்

விக்ரமபாண்டியனுடைய ஆட்சிகாலத்தில் மதுரை மாநகரில் வாழ்ந்து வந்த விருபாக்ஷர் என்ற அந்தணருக்கும் அவர் மனைவி சுபவிரதைக்கும் தவப்புதல்வியாகப் பிறந்தாள் கௌரி. ஐந்துவயதிலேயே பிறவிப்பிணியை நீக்கும் வழியைத் தன் தந்தையிடம் கேட்க, அவரும் பராசக்தி மந்திரத்தை அவளுக்கு ஓதினார். கௌரியும் அதனை நாள் தவறாமல் ஜபித்து வந்தாள்.

விருபாக்ஷர் ஒரு நாள் தன் வீட்டிற்கு உஜ்சவிருதிக்கு வந்த ஓர் வைணவ பிரம்மசாரிக்கு, அவனது குலகோத்திரம் அறியாமல், எவரையும் கலந்தாலோசிக்காமல், தன் மகள் கௌரியை தாரைவார்த்துக் கொடுத்தார்.

வைணவர்களான தங்களுக்கு, சிவவேடமும், சிவசிந்தனையும் கொண்ட கௌரி மருமகளாக வந்தது, அவளது புக்ககத்தார்களுக்கு கட்டோடுபிடிக்கவில்லை. அவளை மிகவும் துன்புறுத்தினர். கௌரியும், தான் சிவத்தொண்டு ஏதும் செய்ய இயலாமல் போனதைக் குறித்து மிகவும் வருந்தினாள்.

கௌரியின் வாட்டத்தைப் போக்க எண்ணிய சிவபெருமான் வேதியர் வேடம் தரித்து, அவள் இல்லம் சென்று, தன்பசியாற்றும் படி கேட்டார். அச்சமயம் கௌரியின் மாமியாரும் மாமனாரும் அவளைத் தனியே விட்டுவிட்டு, வீட்டைப் பூட்டிக் கொண்டு வெளியூரில் நடக்கும் திருமணத்திற்குச் சென்று விட்டனர். கௌரி இதனால் தன்னால் ஏதும் செய்ய இயலாமையை சிவனடியாரிடம் கூறி வருந்தினாள். சிவனடியார், கௌரி பூட்டைத் தொட்டதும் பூட்டுதானாகவே திறக்கும், பிறகு அவள் உணவு சமைக்கலாம் என்றார். அவ்விதமே செய்து கௌரி சிவனடியாருக்கு அன்புடன் உணவு படைத்தாள்.

தேவாமுதம்போல் இருந்த உணவை அருந்தியதும் வேதியர் மூப்புநீங்கி மன்மதனைப் போல்காட்சியளித்தார். வாலிபனைக் கண்ட கற்பில் சிறந்த கௌரி நடுங்கினாள்.

அச்சமயம் வெளியூர் சென்ற அவளது மாமி முதலானோர்திரும்ப, காலின் பெருவிரலைச் சுவைக்கும் பாலகனாய், விரித்த ஆடையின் மீது கிடந்தார் அதே வேதியர். தாயை பிரிந்த சேயைப் போல் குழந்தை அழ, குழந்தையைப் பற்றிய விவரம் கேட்டாள் அவள் மாமி. கௌரி தேவதத்தன் என்பவன் தன் மனைவியுடன் அங்குவந்து, குழந்தையை சிறிது நேரம் பார்த்துக் கொள்ளுமாறு வேண்டியதாகச் சொன்னாள். சிவனை ஆராதிப்பவனுடைய குழந்தையின் மேல் அன்புக் கொண்டதால் கௌரி தங்களுக்கு வேண்டாதவளாகி விட்டதால் குழந்தையுடன் வீட்டை விட்டு துரத்தினாள் கௌரியின் மாமியார்.

வருந்திய கௌரி சோமசுந்தரரை மனத்தில் தியானித்து, உமா தேவியாரின் மந்திரத்தை உச்சரித்தாள். அழுத குழந்தை மறைந்து ரிஷபவாகனத்தில் சிவபெருமானாக மாறி உமாதேவியுடன் ஆகாயத்தில் காட்சியளித்தார். இக்காட்சியைக் கண்ட கௌரி ஆனந்தகடலில் மூழ்க ஐயன் உமாதேவியின் சாரூபப் பதவியை அளித்தார்.

பல்லவி

பராசக்தி மந்திரத்தை மகள் கௌரிக்கு உபதேசித்து
வைணவனுக்கு மண முடித்தான் விருபாக்கன்

அனுபல்லவி

நிராதரவாய் வீட்டில் தனியாய் கௌரி இருக்க
நீண்டதாடி கொண்ட சிவனடியாகி பிட்சைக் கேட்டாய்

சரணம்

தொட்டே பூட்டைத் திறந்து இட்ட உணவை அருந்தி
சட்டென குமாரனுமாகி விரல் சப்பும் பாலனுமாக
மட்டற்ற கோபமுடன் மாமி அவர்களைத் துரத்த
மங்கை உமையுடன் சேர குழந்தையும் நீயானாய்